



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **VITT GmbH**, se sídlem Frankfurter Strasse 53, Siegen, SRN, zastoupen Mgr. Petrou Schinnenburgovou, advokátkou se sídlem Praha 10, V Nových domcích 13, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 25.6.2010, č.j. 8341/10-1500-100146,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále též žalovaný), kterým bylo k jeho odvolání změněno rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 1 (dále též správce daně) ze dne 27.11.2009, č.j. 363867/09/001902106566 ve věci osvědčení registrace k dani z přidané hodnoty (DPH) tak, že se část výroku : „ Podle § 94 odst. 10 a 12 až 14 a podle § 99 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, jste plátcem daně z přidané hodnoty s účinností od 29.10.2009“ nahrazuje textem : „ Podle § 94 odst. 15 a podle § 99 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, jste plátcem daně z přidané hodnoty s účinností od 29.10.2009“.

Žalobce v žalobě tvrdil, že dne 22.10.2009 podal přihlášku k registraci k DPH od ledna 2008 a prokázal, že splnil veškeré zákonné předpoklady k registraci od 1.1.2008.

Namítal, že poskytoval své služby společnosti Otto Quast Bauunternehmen GmbH & Co.KG, se sídlem Weidenauer Str. 265, Siegen, SRN (dále též odběratel), a nikoli společnosti Otto Quasi Bauunternehmen GmbH & Co.KG, se sídlem Weidenauer Str. 265, Siegen, SRN, a není tak postaveno najisto, zda měl žalovaný na mysli stejný subjekt jako žalobce. Až do doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalobce nevěděl, že by byl odběratel plátcem DPH na území České republiky. Toto tvrzení žalovaného ani nelze přezkoumat, neboť žalovaný neuvedl platné číslo registrace. Žalobce jednal v souladu s právním řádem a nebylo v jeho silách takovou skutečnost zjistit. Odběratel ji nesdělil a v systému Ares není veden ani dnes. Pochybil správce daně, který nezveřejnil údaje o plátcí/odběrateli žalobce. Tím došlo ke zkrácení práv žalobce a způsobení škody. Protože žalovaný svá tvrzení řádně nedoložil, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že se žalobce svojí přihláškou podanou dne 29.10.2009 nechal registrovat jako dobrovolný plátcе daně z přidané hodnoty dle ust. § 94 odst. 15 zák. č. 235/2004 Sb. (dále jen zákon o DPH), s účinností k datu uvedenému na rozhodnutí správce daně. Žalobce svou přihláškou jako plátcе daně žádal o registraci ke dni 1.1.2008, avšak žalovaný jej zaregistroval až ode dne 29.10.2009 s poukazem na ust. § 94 odst. 15 zákona o DPH. Jelikož žalobce podal přihlášku k registraci ke dni 1.1.2008, je povinností žalovaného, pokud přihlášce co do časového vymezení nevyhověl, uvést, z jakého důvodu tak učinil.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správce daně, zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v žalobou napadeném rozhodnutí. Dále uvedl, že správce daně není povinen údaje o plátcích daně z přidané hodnoty zveřejňovat. K tomu poukázal na ust. § 24 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění posledních předpisů (dále též daňový řád), který byl platným právním předpisem v době rozhodné pro posuzování předmětné věci a podle kterého byli pracovníci správce daně oprávněni, nikoliv povinni, uveřejnit seznam plátců daně z přidané hodnoty. Stejně tak od 1.1.2011 je správce daně oprávněn, nikoliv povinen, zpřístupnit údaje z registru plátců daně z přidané hodnoty dle ust. § 95 odst. 12 zákona o DPH. Žalobce mohl tuto informaci získat na základě žádosti od Finančního úřadu pro Prahu 1, který je podle ust. § 93a zákona o DPH ve znění platném od r. 2009 místně příslušným správcem daně osob povinných k dani, které nemají v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu. Pro r. 2008, tedy období, v němž došlo podle tvrzení žalobce k uskutečnění plnění ve prospěch odběratele, byla místní příslušnost těchto zahraničních subjektů k Finančnímu úřadu pro Prahu 1 upravena v ust. § 4 odst. 4 daňového řádu.

Překlep v názvu odběratele a neuvedení čísla odběratele jako plátcе DPH nemění nic na tom, že odběratel je s účinností od 1.1.2005 registrován u správce daně jako plátcе DPH.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V replice ke stanovisku žalovaného žalobce poukázal na ust. § 24 odst. 7 daňového řádu ve znění k 1.1.2008 a oprávnění pracovníků správce daně uveřejnit seznam plátců DPH, tedy oprávnění zveřejnit seznam úplný a nikoliv neúplný s tím, že není v pravomoci správce daně rozhodnout, které subjekty zveřejní a které nikoliv.

Soud ve věci jednal postupem podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci tento postup akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy :

Podle § 94 odst. 11 zákona o DPH, ve znění platném pro r. 2008, osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která uskuteční plnění s místem plnění v tuzemsku a je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň z tohoto plnění podle § 108, se stává plátcem dnem uskutečnění tohoto plnění.

Podle § 94 odst. 15 zákona o DPH, ve znění platném ke dni podání přihlášky žalobcem, tj. k 29.10.2009, osoba povinná k dani, která dobrovolně podá přihlášku k registraci podle § 95 odst. 7 nebo 8, se stává plátcem dnem účinnosti uvedeným na rozhodnutí o registraci.

Podle § 108 odst. 1 písm. i) zákona o DPH, ve znění platném pro rok 2008, přiznat a zaplatit daň správci daně je povinna osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která poskytuje služby uvedené v § 10 odst. 1, 2, 4, 5, 12 a 13 nebo dodává zboží podle § 13 odst. 9 s místem plnění v tuzemsku osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, případně uskutečňuje jinou ekonomickou činnost v tuzemsku.

Podle § 24 odst. 7 daňového řádu ve znění platném do 31.12.2008 jsou pracovníci správce daně oprávněni uveřejnit seznam plátců daně z přidané hodnoty a spotřebních daní, provozovatelů daňových skladů, oprávněných příjemců a uživatelů.

Podle § 93a odst. 2 zákona o DPH ve znění platném pro r. 2009 pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, s výjimkou osoby evidované podle § 88, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro Prahu 1.

Podle ust. § 4 odst. 4 daňového řádu ve znění platném pro r. 2008 nelze-li určit místní příslušnost podle odstavců 1 až 3, je příslušným správcem daně Finanční úřad pro Prahu 1, jde-li o obor daní, k jejichž správě jsou příslušné územní finanční orgány.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. b), odst. 3 daňového řádu v rozhodném znění stanovenou daň správce daně rozhodnutím opraví nebo zruší na žádost nebo z úřední povinnosti, pokud b) došlo při stanovení daňové povinnosti k zřejmé chybě v počítání, psaní nebo jinému omylu, zejména jde-li o stanovení dvojí daňové povinnosti u téže daně a téhož daňového subjektu. Je-li v tomto případě stanovena dvojí daňová povinnost různě vysoká, zruší se daňová povinnost nižší. (3) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se použije přiměřeně i při opravě zřejmých nesprávností v jiných rozhodnutích nebo opatřeních, jimiž nebyla stanovena daňová povinnost.

Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí nepovažuje za nepřezkoumatelné. Dle náhledu soudu obsahuje veškeré náležitosti stanovené zákonem, jeho výrok je dostatečně určitý a srozumitelný a je také náležitě odůvodněn, přičemž se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán v dostatečném rozsahu vypořádal se všemi odvolacími námitkami.

Pokud žalobce namítal nesprávnost označení odběratele v žalovaném rozhodnutí, jedná se o zřejmou nesprávnost, patrnou z obsahu spisového materiálu (odvolání žalobce ze dne 28.12.2009, předkládací zpráva správce daně ze dne 26.1.2010), a tedy o písařskou chybu, kterou žalovaný napraví postupem podle ust. § 56 odst. 3 daňového řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 136/2005). Pokud si žalobce nebyl jist, zda má správní orgán na mysli stejný subjekt, mohl sám požádat o opravu takové zřejmé nesprávnosti.

Daňový řád žalovanému neukládá, aby k identifikaci odběratele žalobce užil „platné číslo registrace „. Odběratel byl žalovaným označen názvem a sídlem a to pro jeho identifikaci, ve spojení se skutečnostmi, patrnými z daňového spisu, plně postačovalo.

Neopodstatněná je i námitka žalobce, že nebylo v jeho silách zjistit, že je jeho odběratel plátcem DPH, neboť nebyl veden v systému ARES, že správce daně pochybil, pokud do tohoto systému odběratele neuvedl a způsobil tak žalobci zkrácení na právech a škodu. Je tomu tak proto, že daňový řád v době, kdy žalobce tvrdí poskytnutí zdanitelného plnění odběrateli, a zákon o DPH v době, kdy správní orgány obou stupňů ve věci rozhodovaly, takovou povinnost správci daně neukládal, a správce daně byl pouze *oprávněn* seznam plátců DPH zveřejnit a za tím účelem prolomit svou mlčenlivost o těchto údajích (§ 24 odst. 7 daňového řádu, § 95 odst. 12 zákona o DPH). Nadto mohl žalobce postupem podle shora citovaného ust. § 4 odst. 4 daňového řádu tuto skutečnost zjistit mimo jiné i žádostí u Finančního úřadu pro Prahu 1 (§ 93a odst.2 zákona o DPH) a nelze přičítat k tíži správnímu orgánu, že si žalobce tyto informace neopatřil.

Také podle stanoviska soudu žalobcem tvrzené nedostatky žalovaného rozhodnutí nemohly zvrátit zjištěný skutkový stav, a sice, že odběratel žalobce byl od 1.1.2005 registrován u správce daně (Finančního úřadu pro Prahu 1) jako plátce DPH (DIČ CZ 680698825). Správce daně nemohl žalobce zaregistrovat jako povinného plátce DPH, neboť mu byla tato skutečnost známa. Žalobce nebyl ve smyslu ust. § 108 odst. 1 písm. i) zákona o DPH ve znění pro r. 2008 povinen přiznat a zaplatit daň, tím nedošlo ke splnění podmínky ust. § 94 odst. 11 téhož zákona ve znění platném pro r. 2008, podle něhož se osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která uskuteční plnění s místem plnění v tuzemsku a je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň z tohoto plnění podle § 108, stává plátcem dnem uskutečnění tohoto plnění.

Z předestřených důvodů soud nemohl vejít ani na námitku žalobce, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když jej registroval jako dobrovolného plátce DPH s účinností ode dne podání přihlášky, tj. ode dne 29.10.2009, a nikoli ode dne 1.1.2008. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jakož i vyjádření žalovaného k podané žalobě, a shora uvedených skutečností, nebyly splněny podmínky ust. § 94 odst. 11 zákona o DPH ve znění platném pro r. 2008, neboť odběratel žalobce byl registrován jako plátce DPH od 1.1.2005. Pro registraci žalobce k DPH s účinností od 1.1.2008 tak nebyly splněny zákonné podmínky, když „předmětné služby byly poskytnuty plátcí „, a žalobce nebyl osobou přiznat a zaplatit daň ve smyslu § 108 citovaného zákona. Tuto povinnost měl odběratel (§§ 15 odst. 4, 108 odst. 1 písm. f) zákona o DPH ve znění pro r. 2008), neboť jemu byla „služba“ poskytnuta. Správce daně a žalovaný proto právem posoudili přihlášku žalobce k DPH podle ust. § 94 odst. 15 zákona o DPH ve znění platném ke dni podání přihlášky jako dobrovolnou registraci s účinností k datu uvedenému na rozhodnutí správce daně, tj. ke dni podání přihlášky dnem 29.10.2009.

Soud proto nedůvodnou žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. října 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.